

Gemeente Amsterdam
Verkeer en Openbare ruimte
Postbus 95089
1090 HB AMSTERDAM

Betreft: inspraakreactie beleidsvoornemen invoeren betaald parkeren Amsterdam-Zuidoost
Datum: 19 januari 2023

ZIENSWIJZEN

namens:

de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid **GROOT-GEERDINKHOF VERENIGING VAN HUISEIGENAREN**, statutair gevestigd te Amsterdam, kantoorhoudende aan de Geerdinkhof 97 te (1103 PS) Amsterdam, ingeschreven in het handelsregister onder dossiernummer 40533760, in deze kwestie woonplaats kiezende op het kantooradres van haar gemachtigde, aan de Molenveldlaan 43 te (6523 RJ) Nijmegen;

gemachtigde: de heer mr. B.W.M. van Hoof, advocaat te Nijmegen.

betreffende:

het beleidsvoornemen van het College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam van 8 november 2022 tot het invoeren van betaald parkeren in Amsterdam-Zuidoost.

Edelachtbaar College,

Door deze en derhalve tijdig, dient ondergetekende namens de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid Groot-Geerdinkhof Vereniging van Huiseigenaren (hierna: 'de Vereniging') zienswijzen in betreffende het door uw College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam (hierna: 'uw College') geformuleerde beleidsvoornemen van 8 november 2022 tot de invoering van een betaald-parkerenregime in Amsterdam-Zuidoost.

De Vereniging kan zich niet verenigen met het door uw College gepubliceerde beleidsvoornemen. De Vereniging zet onderstaand uiteen waarom zij zich hiermee niet kan verenigen.

1. FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

1. De wijk Geerdinkhof is gerealiseerd omstreeks de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw. De wijk is gelegen in Amsterdam-Zuidoost en bevat op dit moment circa 522 grondgebonden woningen.
2. Circa 80% van de bewoners/huiseigenaren van deze wijk is verenigd in de Vereniging. De Vereniging heeft als doel het behartigen van de gemeenschappelijke belangen van de leden in samenhang met het wonen in de Amsterdamse wijk Geerdinkhof. Speerpunten hierbij zijn de bescherming van de kwaliteit van de leef- en woonomgeving en het streven naar de verbetering van deze omgeving.
3. In de wijk Geerdinkhof geldt het bestemmingsplan 'De 5G_s' (hierna: 'Bestemmingsplan'). Dit Bestemmingsplan kent diverse bestemmingen toe binnen de wijk Geerdinkhof, en is met name gericht op het faciliteren van woonbestemmingen.

Naast het vigerende Bestemmingsplan is - zoals in de gehele gemeente Amsterdam - de Parkeerverordening 2013 van toepassing. In deze verordening is in artikel 4 lid 1 onder a aan uw College de bevoegdheid toegekend om nadere regels te stellen omtrent de indeling van vergunningsgebieden en de grenzen van deze gebieden vast te leggen.

4. In de wijk Geerdinkhof beschikt een aanzienlijk aantal woningen over een uitbouw, aanbouw of bijbehorend bouwwerk, dat (mogelijkerwijs) naar de uiterlijke verschijningsvorm kan worden bestempeld als een garage(box). Feitelijk zijn deze uit- of aanbouwen, dan wel bijbehorende bouwwerken, veelal echter géén garages, althans geen stallingsplaatsen, nu deze plaatsen niet juridisch, feitelijk of planologisch zijn bestemd om motorvoertuigen te stallen. Een aanzienlijk aantal van de bewoners van de wijk gebruiken deze bouwwerken voor diverse en verschillende functies, welke niet zijn te relateren aan de opslag, plaatsing of stalling van gemotoriseerde voertuigen.

Hoewel het Bestemmingsplan aan een aantal locaties binnen het plangebied de functieaanduiding 'garagebox' toekent, is daarmee op deze locaties enkel de planologische mogelijkheid geopend om aldaar een garagebox te realiseren. Dit houdt echter niet in dat op deze locaties - die de functieaanduiding 'garagebox' dragen - louter garageboxen, stallingsplaatsen of parkeergelegenheden zijn toegestaan. Binnen het Bestemmingsplan bestaan hiermee géén locaties die vanuit planologisch perspectief zijn te kwalificeren als uitsluitend stallingsplaatsen voor motorvoertuigen.

5. Op 8 november 2022 heeft uw College de wijziging van de zones behandeld in uw Collegevergadering. Naar aanleiding van het voornemen tot het wijzigen van de zones voor betaald parkeren, heeft uw College conform de 'Algemene inspraakverordening', vastgesteld door de Gemeenteraad, besloten tot het organiseren van een inspraakprocedure. Voor deze inspraakprocedure heeft uw College een termijn gesteld van 20 november 2022 tot 20 januari 2023.
6. Het huidige voorstel/beleidsvoornemen van uw College, dat aldus ter inzage ligt en ten aanzien waarvan belanghebbenden hun zienswijzen kunnen uiten, behelst - kort gezegd - de invoering van betaald parkeren in (vrijwel) geheel Amsterdam-Zuidoost. Het beleidsvoornemen heeft tot gevolg dat voor bewoners van Amsterdam-Zuidoost een bewonersvergunning noodzakelijk zal zijn, indien zij in het stadsdeel bij hun woning wensen te parkeren. Deze bewonersvergunningen zijn echter gemaximeerd tot maximaal twee parkeervergunningen per huishouden, waarbij tevens is vastgesteld dat parkeerplaatsen (stallingsplaatsen) op eigen terrein in mindering worden gebracht op het aantal vergunningen waarvoor een huishouden in aanmerking komt.
7. Middels dit document voorziet de Vereniging tijdig in haar zienswijzen.

2. ZIENSWIJZEN

1. De Vereniging kan zich niet vinden in het door uw College voorgelegde voorstel. Hierbij stelt de Vereniging zich primair op het standpunt dat er géén voldoende (juridische) grondslag bestaat voor het aanwijzen van de wijk Geerdinkhof als betaald-parkeergebied. Subsidiair acht de Vereniging dat - indien uw College wél besluit dat er voldoende grondslag bestaat voor het aanwijzen van de wijk als betaald parkeergebied - dat de regels aangaande de toewijzing van bewonersvergunningen als onrechtmatig hebben te gelden. De Vereniging zal beide standpunten hieronder nader uiteenzetten.

Onvoldoende grondslag voor aanwijzen Zuidoost als betaald parkeergebied

Strijdigheid zorgvuldigheidsbeginsel

2. Allereerst acht de Vereniging onvoldoende juridische grondslag aanwezig voor de aanwijzing van het gehele gebied Amsterdam-Zuidoost als betaald parkeergebied. Het aanwijzen van Amsterdam-Zuidoost als een betaald parkeergebied betreft de van-toepassing-verklaring van de Parkeerverordening 2013. Deze Parkeerverordening 2013 bevat eenieder bindende voorschriften, en is daarom te kwalificeren als een algemeen verbindend voorschrift. Nu het besluit strekkende tot de aanwijzing van Amsterdam-Zuidoost bewerkstelligt dat (een aantal van) de vastgelegde normen uit de Parkeerverordening 2013 van toepassing worden in Amsterdam-Zuidoost, concretiseert het daarmee de neergelegde normen uit deze parkeerverordening. Het voorgenomen besluit waar de Vereniging haar zienswijzen tot richt, is aldus te kwalificeren als een concretiserend besluit van algemene strekking.

Een dergelijk besluit dient, op grond van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: 'de Awb'), te voldoen aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Hieronder valt onder meer het zorgvuldigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel behelst een viertal categorieën aan specifieke zorgvuldigheidseisen.¹ De eerste categorie betreft de correcte bejegening van de burger. In deze categorie vallen concrete plichten als de mededelings- en waarschuwingsplicht, maar ook de verplichting om de burger fatsoenlijk te behandelen en te woord te staan, en het voeren van overleg en het horen van de burger.

De tweede categorie aan zorgvuldigheidseisen betreffen de eisen van het zorgvuldig onderzoek naar de feiten. Dit ziet op de fase vóór het nemen van het besluit. Het bestuursorgaan moet hierbij voldoen aan bepaalde zorgvuldigheidsmaatstaven bij het vormgeven van haar onderzoeksplicht. Daarbij dient het bestuur op een zorgvuldige wijze een voldoende diepgaand onderzoek uit te voeren, zodat het onderzoek naar de feiten kan worden gekwalificeerd als zorgvuldig, en daarmee in overeenstemming met artikel 3:2 Awb.

De derde categorie betreft de zorgvuldige beslissingsprocedure. Deze ziet hoofdzakelijk op de daadwerkelijke beslissingsfase, en waarborgt dat deze objectief, tijdig en coherent is.

De vierde categorie betreft de deugdelijke besluitvorming. Deze categorie bevat eisen omtrent de inhoud van een besluit. Zo dient een besluit, om te voldoen aan de kwalificatie 'zorgvuldig', allereerst te zien op hetgeen in de aanvraag is verzocht, en inhoudelijk de juiste belangenafweging te bevatten. Daarnaast maakt het dat een bestuursorgaan zich dient te vergewissen van de inhoud van een advies, alsmede de beslissing tot het volgen of afwijken van dat betreffende advies. Ook ziet het op de hantering van een passende wijze van belangenafweging. Tenslotte bevat deze categorie zorgvuldigheidseisen de verplichting voor het bestuursorgaan om onderzoek te doen naar de wettelijke mogelijkheden en het kiezen voor het besluit dat de belangen het beste dient, maar tevens het als het minst bezwarend dient te worden aangeduid.²

3. De Vereniging acht het voorliggende besluit niet voldoen aan de tweede categorie van zorgvuldigheidseisen, nu er geen voldoende zorgvuldig onderzoek naar de feiten heeft plaatsgevonden. Uw College neemt in het voorgenomen besluit aan dat sprake is van een hoge parkeerdruk en van parkeeroverlast. Dit wordt echter niet nader onderbouwd met onderzoek - van deze aannames blijkt niet uit onderzoek.

Evenmin wordt nader onderzoek ten grondslag gelegd aan de stelling dat sprake zou zijn van een 'waterbedeffect'. De bewoners van de wijk Geerdinkhof ervaren geen effecten van betaald parkeren in bepaalde delen van Amsterdam Zuidoost.

Aldus moet de conclusie worden getrokken dat uw College niet heeft voldaan aan uw - uit het zorgvuldigheidsbeginsel voortvloeiende - verplichting om voldoende onderzoek te doen, nu de ingenomen standpunten niet worden gestaafd door enig objectief te verifiëren onderzoek. Hiermee ontstaat een strijdigheid met artikel 3:2 Awb, en is het aldus niet mogelijk om het gebied Amsterdam Zuidoost, althans de wijk Geerdinkhof, aan te wijzen als betaald-parkeergebied.

Strijdigheid motiveringsbeginsel

4. Het ontbreken van een voldoende zorgvuldig onderzoek maakt tevens dat een strijdigheid ontstaat met afdeling 3.7 Awb. Deze afdeling bevat bepalingen die op uw College een directe verplichting leggen tot het deugdelijk motiveren van genomen besluiten. Een deugdelijke motivering berust op twee elementen. Enerzijds dient de motivering kenbaar te zijn, en anderzijds behoort deze kenbare motivering ook draagkrachtig te zijn.
5. In het voorliggende geval is weliswaar sprake van een kenbare motivering, maar bevat deze motivering onvoldoende draagkracht. Gezien het document '*Beleidsvoornemen Invoeren betaald parkeren in Zuidoost (Bijlmer West, - Centrum en - Oost en Gaasperdam)*' een uitvoerige uiteenzetting bevat over de redenen voor het voornemen om betaald parkeren in te voeren in Amsterdam Zuidoost, kan zonder twijfel worden gesproken van een kenbare motivering.

Deze motivering is echter niet draagkrachtig. Een draagkrachtige motivering houdt in dat de kenbare motivering argumenten van voldoende gewicht moet aandragen om het genomen besluit te rechtvaardigen. In het geval een

---

¹ Bröring e.a., *Bestuursrecht 1. Systeem, bevoegdheid, bevoegdheidsuitoefening, handhaving*, Den Haag: Boom juridisch 2019, p. 278.

² Bröring e.a., *Bestuursrecht 1. Systeem, bevoegdheid, bevoegdheidsuitoefening, handhaving*, Den Haag: Boom juridisch 2019, p. 278.

motivering *niet* als draagkrachtig kan worden aangeduid, is er sprake van een gedachtegang welke niet kan leiden tot de in het besluit neergelegde conclusie.

Het voorliggende geval betreft een besluit dat wordt onderbouwd met de verwijzing naar een hoge parkeerdruk, parkeeroverlast en de gevolgen van een mogelijk 'waterbedeffect'. Echter, zoals reeds aangeduid onder het voorgaande punt omtrent de zorgvuldigheid, zijn deze standpunten niet nader gestaafd door enige objectieve en verifieerbare gegevens. De motivering ontbeert daarmee draagkracht, waardoor het voorgenomen besluit ook niet rechtmatig kan worden genomen.

Strijdigheid evenredigheidsbeginsel

6. Indien uw College alsnog zou overgaan tot het vaststellen van het voorliggende aanwijzingsbesluit, zou dit - mede vanwege de ontbrekende motivering en het onvoldoende zorgvuldig onderzoek - leiden tot een strijdigheid met het evenredigheidsbeginsel.

Het evenredigheidsbeginsel is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: '*de Afdeling*') enige tijd geleden herijkt. Op 7 juli 2021 hebben de staatsraden advocaat-generaal Widdershoven en Wattel een conclusie genomen aangaande de inhoud en toetsing aan artikel 3:4 lid 2 Awb, ook wel bekend als het evenredigheidsbeginsel. Daarbij hebben zij geadviseerd om de evenredigheidstoets in het nationale recht op een vergelijkbare manier toe te passen als de evenredigheidstoets in het Europees recht, namelijk middels een bepaling van de benodigde toetsingsintensiteit gevolgd door een driedelige beoordeling van de evenredigheid.

Naar aanleiding van deze conclusie heeft de Afdeling op 2 februari 2022 diens oordeel gegeven over de interpretatie en het gebruik van artikel 3:4 lid 2 Awb. Hierin stapt de Afdeling af van de voorheen toegepaste (afstandelijke) toetsing aan de redelijkheid van het besluit, en besluit de Afdeling rechtstreeks aan de bewoordingen van artikel 3:4 lid 2 Awb te toetsen.

7. In de uitspraak van 2 februari 2022 zet de Afdeling vervolgens uiteen hoe deze nieuwe toetsing aan het evenredigheidsbeginsel dient te geschieden ten aanzien van besluiten die berusten op een discretionaire bevoegdheid (zoals de hier verleende vergunning middels het bestreden besluit). Daarbij wijkt de Afdeling allereerst af van hetgeen geadviseerd door de beide staatsraden advocaat-generaals, door de drie toetsingsintensiteiten uit het Europees recht (intensief, gemiddeld en terughoudend) te vervangen door een glijdende schaal van intensiteit. De Afdeling bepaalt in deze uitspraak dat de intensiteit van de toetsing moet worden vastgesteld aan de hand van twee belangrijke oriëntatiepunten. Dit zijn i) de aard en het gewicht van de bij het besluit betrokken belangen, en ii) de ingrijpendheid van het besluit en de mate waarin het fundamentele rechten van de belanghebbende(n) aantast.

Vervolgens dient, wanneer de intensiteit aan de hand van deze twee oriëntatiepunten is vastgesteld, de evenredigheid in drie stappen te worden beoordeeld. Een besluit dat berust op een discretionaire bevoegdheid dient, om te voldoen aan artikel 3:4 lid 2 Awb i) geschikt te zijn om het doel te bereiken. Dit behelst een geschiktheidstoets waarbij de effectiviteit en coherentie wordt onderworpen aan een oordeel van de rechter. Vervolgens ii) dient het besluit noodzakelijk te zijn om het doel te bereiken. Daarbij wordt beoordeeld of er een meer geschikte maatregel mogelijk was om het doel te bereiken, en of de gekozen maatregel kan worden beschouwd als de minst belastende maatregel waarmee het gestelde doel kon worden bereikt. Tenslotte iii) dient te worden beoordeeld of de maatregel als 'evenwichtig' is aan te duiden, wat behelst dat wordt getoetst of de maatregel - indien deze geschikt en noodzakelijk is - in de gegeven omstandigheden niet als onredelijk bezwarend voor de belanghebbende(n) heeft te gelden.

8. Een besluit dient aldus, conform de huidige interpretatie van het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4 lid 2 Awb, geschikt, noodzakelijk en evenwichtig te zijn. De Vereniging acht het voorliggende besluit niet voldoen aan deze vereisten. Doordat het ontbreekt aan enige feitelijke en objectieve vaststelling van parkeerdruk en parkeeroverlast, is het zeer de vraag of het probleem dat het besluit dient op te lossen, daadwerkelijk feitelijk bestaat. Vast staat dat een groot deel van de inwoners van de wijk Geerdinkhof het door uw College gestelde probleem feitelijk en praktisch *niet* ervaren. Er bestaat aldus direct een grote vraag over het doel dat wordt nagestreefd.

Daarnaast zijn er diverse zwaarwegende belangen voor de leden van de Vereniging betrokken. De voorgestelde regels bewerkstelligen immers dat er een inbreuk plaatsvindt op het eigendomsrecht neergelegd in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: '*EP EVRM*'), en het recht neergelegd in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: '*EVRM*') zelf. Door de regulering middels

de invoering van betaald parkeren is er immers een kans aanwezig dat de woningen van de burgers in Amsterdam Zuidoost verminderen in waarde. Door het wegvallen van de mogelijkheid om aan de straat bij de woning te parkeren verliezen deze woningen diens waarde voor burgers met twee of meer voertuigen, aangezien voor deze voertuigen een bewonersvergunning moet worden aangeschaft tegen betaling, en mogelijk in een andere wijk moet worden geparkeerd. Zeker wanneer de woning zelf geen mogelijkheid biedt om een motorvoertuig te stallen, zullen deze woningen minder aantrekkelijk zijn voor dergelijke huishoudens. Dergelijke huishoudens zijn overigens geen zeldzaamheid, nu een huishouden bestaande uit twee werkende ouders en één of meer kinderen van 18 jaar of ouder vaak over drie of meer voertuigen beschikken. De waardedaling van deze woningen is een aantasting van het eigendomsrecht neergelegd in artikel 1 EP EVRM, waardoor een zwaarwegend belang meespeelt bij het nemen van het voorliggende besluit.

Het eigendomsrecht is echter niet het enige en uitsluitende fundamentele recht dat wordt aangetast door dit besluit. Het reguleren middels betaald parkeren leidt, naast de aantasting van de waarde van eigendom, tevens tot nadelige gevolgen voor het familieleven of privéleven van de burger. Dit belang wordt beschermd door artikel 8 EVRM. Door het betaald parkeren wordt het voor vrienden en familie aanmerkelijk lastiger om de in Amsterdam-Zuidoost woonachtige burger te bezoeken. Hoewel er gebruik kan worden gemaakt van een bezoekersregeling, dient nog altijd een geldbedrag te worden betaald per bezoek. Dit kan een nadelig effect hebben op het sociale leven van de in de wijk Geerdinkhof woonachtige burgers. Zeker wanneer meerdere gezinsleden bezoek ontvangen, kunnen de kosten oplopen. Dit wordt overigens erger naarmate burgers een drukker sociaal leven hebben, aangezien het kortingspercentage voor de bezoekersregeling een maximum van 150 uur per kwartaal kent. Naast het eigendomsrecht is hiermee tevens het fundamentele recht op privéleven in het geding.

9. Deze beide zwaarwegende belangen dienen vervolgens, binnen de kaders van de evenredigheidsafweging zoals deze voortvloeit uit artikel 3:4 lid 2 Awb, te worden afgezet tegen een - op dit moment niet waarneembaar - probleem van parkeerdruk en parkeeroverlast. Daarbij dient vervolgens te worden beoordeeld of er sprake is van een geschikte maatregel, een noodzakelijke maatregel en een evenwichtige maatregel.

Gezien het gegeven dat er, op dit moment, niet zonder meer kan worden gesproken over een parkeerprobleem (vanwege het ontbreken van objectieve en toetsbare gegevens ter vaststelling van het genoemde probleem terwijl de ervaring van bewoners het gestelde probleem niet herkent), is het in de ogen van de Vereniging niet juist om de wijk Geerdinkhof te reguleren middels de instelling van betaald parkeren. Het is immers niet mogelijk om van een geschikt middel te spreken, wanneer niet duidelijk is waarvoor het middel exact wordt ingezet. Het evenredigheidsbeginsel vereist dat een kwestie of probleem wordt geconstateerd, waar vervolgens een middel tegen wordt aangewend dat geschikt is om deze kwestie het hoofd te bieden. Wanneer er echter niet met zekerheid kan worden gesproken over een kwestie om het hoofd te bieden, wringt het direct om vervolgens alsnog een ingrijpende maatregel te nemen. Daarom acht de Vereniging dat niet wordt voldaan aan de vereiste geschiktheid van de maatregel.

In het verlengde van dit standpunt acht de Vereniging tevens sprake van een gebrek met betrekking tot de vereiste noodzakelijkheid en proportionaliteit. Nu het nog maar de vraag is of er een daadwerkelijk bestaand probleem wordt aangepakt, is het tevens maar zeer de vraag of er sprake is van een noodzakelijk en proportioneel ingrijpen. Dit gezien er geen gegevens zijn aangetroffen waarin wordt onderbouwd dat het voorliggende voorstel de minst belastende oplossing voor het 'probleem' betreft. Mogelijk zijn er minder ingrijpende maatregelen mogelijk. Hierbij kan worden gedacht aan, bijvoorbeeld, de invoering van enkel betaald parkeren voor bezoekers, of herindeling van bepaalde gebieden tot parkeergelegenheden.

Tenslotte zou de vaststelling niet als evenwichtig zijn aan te duiden. Doordat de leden van de Vereniging met deze situatie waarschijnlijk worden geconfronteerd met waardevermindering van de woningen, nu deze voor bepaalde doelgroepen niet langer dezelfde aantrekking genieten, terwijl tegelijkertijd het hebben van een uitgebreid sociaal leven enigszins wordt belemmerd, is het besluit niet aan te merken als evenwichtig. De (gevolgen van de) inbreuken zijn te vergaand gezien het überhaupt niet zeker is, of een daadwerkelijk bestaand doel wordt gediend.

10. Het bovenstaande leidt de Vereniging tot de conclusie dat de invoering van het ter inzage gelegde voorstel tot het invoeren van betaald parkeren in Amsterdam Zuidoost - althans de wijk Geerdinkhof - niet kan plaatsvinden. Naast de zorgvuldigheids- en motiveringsgebreken zal een vaststelling van dit voornemen leiden tot een onevenredig besluit dat een te zware inbreuk maakt op de rechten van de inwoners, aangezien het bestaan van het door uw College gestelde probleem als uiterst discutabel is aan te duiden.

Regels omtrent bewonersvergunningen onrechtmatig

11. Indien uw College de Vereniging niet kan volgen in haar bovenstaande betoog en toch wenst over te gaan tot de aanwijzing van Amsterdam-Zuidoost als betaald parkeergebied, stelt de Vereniging zich op het standpunt dat de te implementeren regeling omtrent bewonersvergunningen niet rechtmatig is. Het voorgenomen voorstel houdt immers in dat ieder huishouden in aanmerking kan komen voor maximaal twee parkeervergunningen. Hierop zullen aangetroffen stallingsplaatsen in mindering worden gebracht.

Voorstel kwalificeert onjuiste stallingsplaatsen: strijdigheid zorgvuldigheidsbeginsel en duidelijkheidsbeginsel

12. Deze voorgenomen regeling omtrent de bewonersvergunningen acht de Vereniging onrechtmatig indien deze impliceren dat aan- of bijgebouwen, dan wel bijbehorende bouwwerken, worden aangemerkt als stallingsplaatsen. De huidige definitie van stallingsplaats in de Parkeerverordening 2013 stipuleert het volgende:

"...stallingsplaats: plaats, juridisch, feitelijk of planologisch bestemd of bedoeld om motorvoertuigen te stallen, gelegen buiten de openbare weg en niet voor het openbaar verkeer openstaand of toegankelijk, waarbij voor een solitaire in pandige stallingsplaats of garagebox geldt dat deze tenminste 2,35 meter breed en ten minste 4,00 meter lang is, en een toegangsdeur heeft van ten minste 2,00 meter breed..."

13. Zoals reeds opgemerkt onder 'feiten en omstandigheden' kennen veel woningen binnen de wijk Geerdinkhof een aan- of uitbouw, of bijbehorend bouwwerk, dat, gezien de vormgeving (uiterlijke verschijningsvorm), op het eerste ogenblik - ten onrechte - kan worden gekwalificeerd als stallingsgelegenheid. Echter, deze bouwwerken zijn veelal al jarenlang niet in gebruik als zogenaamde 'stallingsplaatsen', noch kan met zekerheid worden gesteld dat deze ooit 'stallingsplaatsen' zijn geweest.

Het voorstel van uw College lijkt deze bouwwerken echter wél te kwalificeren als stallingsplaatsen. Dit blijkt uit de door uw College gebruikte terminologie:

"...Hoewel op dit moment vóór veel garageboxen in Zuidoost wordt geparkeerd is het op grond van het Reglement Verkeersregels en -tekens (RVV), onderdeel van de Wegenverkeerswet, niet toegestaan om te parkeren voor een inrit of een uitrit (art 24, lid 1b)..."

en:

"...Ook heeft een aantal bewoners de beschikking over een eigen stallingsplaats of garage..."

Hieruit valt af te leiden dat uw College de bouwwerken op de percelen van leden van de Vereniging mogelijk kwalificeert als stallingsplaatsen.

14. Krachtens de Parkeerverordening 2013 is dit echter een onjuiste vaststelling. Zoals reeds opgemerkt is als een stallingsplaats te kwalificeren een plaats welke juridisch, feitelijk of planologisch is bestemd of bedoeld om motorvoertuigen te stallen. Echter, juridisch en planologisch zijn een groot aantal bouwwerken welke uw College mogelijk bestempeld als stallingsplaatsen niet uitsluitend te kwalificeren als stallingsplaatsen. Zoals reeds onder 'feiten en omstandigheden' opgemerkt, kent enkel het bestemmingsplan een kwalificatie als 'garagebox'. Daarbij is echter ook direct opgemerkt dat het gaat om een mogelijkheid om een garagebox te realiseren, en geen verplichting. Een bouwwerk dat binnen de gebieden bestemd met de functieaanduiding 'garagebox' is gerealiseerd, is daarmee niet zonder meer ook een stallingsplaats, aangezien deze bouwwerken juridisch en planologisch ook voor andere doelen konden en kunnen worden gebruikt. Het aanduiden van bouwwerken als stallingsplaats is daarmee niet juist, aangezien deze niet daadwerkelijk zijn bestemd als stallingsplaatsen, maar enkel de mogelijkheid is geboden om deze - onder andere - als stallingsplaats te gebruiken.

Daarnaast wordt een groot aantal van deze bouwwerken ook feitelijk niet gebruikt als stallingsplaats. De laatste definiëringmogelijkheid van een stallingsplaats volgens de definitie neergelegd in de Parkeerverordening 2013 is het feitelijk gebruik van een plaats. Als een plaats wordt gebruikt als stallingsplaats, dan heeft dit als stallingsplaats te gelden en wordt deze plaats in mindering gebracht op de te verkrijgen bewonersvergunningen. Nu een groot aantal van de bouwwerken, die uw College vermoedelijk kenschetst als stallingsplaats, wordt gebruikt voor uiteenlopend gebruik als opslag, woonruimte, tuin of hobbyruimte.

Dit alles leidt tot de conclusie dat het voorstel uitgaat van de onjuiste veronderstelling dat er een aanzienlijk aantal stallingsplaatsen in de wijk Geerdinkhof bestaan. Dit is echter, gezien de definitie van 'stallingsplaats' en de feitelijke situatie in de wijk, een onjuiste veronderstelling.

15. Deze onjuiste kwalificatie en veronderstelling maakt dat het voorstel is gebaseerd op een onjuiste veronderstelling, wat eens te meer tot gevolg heeft dat er in strijd met de vereiste zorgvuldigheid is gehandeld, nu uw College niet juist in kaart heeft gebracht wat de exacte bestaande mogelijkheden aangaande parkeren op eigen terrein zijn. Het voorstel is voor een groot deel geënt op de aanname dat, middels het betaald parkeerregime, wordt bewerkstelligd dat parkeeroverlast onder meer wordt teruggedrongen doordat mensen de eigen stallingsplaatsen gaan gebruiken. Deze aanname blijkt onjuist doordat veel van de bouwwerken en ruimten die uw College bestempeld als stallingsplaatsen, niet zijn aan te merken als stallingsplaatsen. Doordat uw College tot een onjuiste aanname is gekomen, moet worden geconcludeerd dat er onvoldoende onderzoek is verricht naar de feitelijke situatie binnen Amsterdam-Zuidoost, althans de wijk Geerdinkhof.
16. Daarnaast kan hier ook sprake zijn van een strijdigheid met het duidelijkheidsbeginsel, ofwel het formeel rechtszekerheidsbeginsel. Dit beginsel vereist immers dat de rechtsgevolgen van een besluit duidelijk zijn. Dit is, gezien de onderbouwing van het besluit, momenteel niet het geval. Het is immers niet duidelijk wat nu exact als een 'stallingsplaats' heeft te gelden. Uit de onderbouwing lijkt voort te vloeien dat een groot aantal bouwwerken wordt beschouwd als stallingsplaats, terwijl deze volgens de definitie van het begrip 'stallingsplaats' in de parkeerverordening niet zijn aan te merken als een stallingsplaats. Hieruit vloeit een niet-noodzakelijke en onwenselijke onduidelijkheid voort.
17. De Vereniging wil uw College, gelet op het bovenstaande, dan ook verzoeken om - indien uw College het eerdere standpunt inzake de onmogelijkheid om het parkeren te reguleren middels een besluit als het voorgestelde aanwijzingsbesluit niet volgt - de regelgeving omtrent bewonersvergunningen zodanig te wijzigen, dat de positie van de bestaande huishoudens wordt gehonoreerd. Dit houdt in dat bouwwerken die niet zijn aan te merken als stallingsplaatsen, ook niet als stallingsplaatsen worden beschouwd, en dat de bewoners de reeds bestaande ruimte en mogelijkheden om hun motorvoertuigen te parkeren zoals in de huidige situatie, behouden.

Regels omtrent toewijzing bewonersvergunningen in strijd met evenredigheidsbeginsel

18. Daarnaast zijn de regels omtrent de bewonersvergunningen in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Zoals reeds vastgesteld betreft het evenredigheidsbeginsel een beoordeling in drie stappen, waarbij de intensiteit afhangt van eventueel betrokken fundamentele rechten. De Vereniging acht, indien uw College toch overgaat tot definitief vaststellen van het voorgelegd voorstel, de regels omtrent de toewijzing van bewonersvergunningen in strijd met de evenredigheid.
19. Wederom zijn een aantal fundamentele rechten betrokken. Zo vindt een aantasting plaats van het eigendomsrecht uit artikel 1 EP EVRM doordat, door het enkel verstrekken van maximaal twee bewonersvergunningen, de woningen in Amsterdam Zuidoost minder aantrekkelijk worden voor burgers met een huishouden dat meer dan twee voertuigen bezit. Hierdoor treedt een waardedaling op van de panden, wat leidt tot een aantasting van het eigendomsrecht neergelegd in artikel 1 EP EVRM.
20. Daarnaast kan de voorgestelde regeling betreffende de bewonersvergunning niet worden gekwalificeerd als evenredig doordat de toewijzing van maximaal 2 bewonersvergunningen niet geschikt is om het gestelde doel te bereiken, noch noodzakelijk en evenwichtig kan worden geacht. Allereerst trekt de Vereniging de geschiktheid in twijfel, nu er uit het voorstel niet valt af te leiden dat er enig parkeerprobleem of enige parkeeroverlast is waar te nemen. Het voorstel bevat louter aannames, welke overigens in strijd zijn met de feitelijke constatering van de leden van de Vereniging. Door het ontbreken van een daadwerkelijk doel, is het maar zeer de vraag of er wel kan worden gesproken van een geschikte maatregel nu niet duidelijk is waar deze geschiktheid op dient te zien. Geschiktheid impliceert een uiteindelijk doel, wat hier - door een gebrek aan voldoende zorgvuldig onderzoek - ontbreekt. Daarom acht de Vereniging, wegens het ontbreken van een uiteindelijk objectief toetsbaar doel, dat er niet kan worden gesproken van een geschikt besluit.

Ook acht de Vereniging geen sprake van noodzakelijkheid. Wederom stelt de Vereniging dat het ontbreekt aan noodzakelijkheid, omdat noodzakelijkheid - evenals geschiktheid - impliceert en vereist dat er een uiteindelijk doel kan worden vastgesteld. Zoals reeds een aantal malen is benoemd, ontbreekt het - gezien het verrichte onderzoek - aan een objectief vastgesteld doel, althans een doel dat bereikt dient te worden. Door het ontbreken van de

vaststelling van een probleem, de benoemde parkeeroverlast, is het niet mogelijk om een doel vast te stellen. Hierdoor is het besluit naar standpunt van de Vereniging niet aan te merken als noodzakelijk.

Tenslotte acht de Vereniging het besluit niet/onvoldoende evenwichtig. De regeling behelst een vrij forse inbreuk op de vrijheid en het eigendomsrecht van de inwoners van Amsterdam-Zuidoost. Allereerst het eigendomsrecht dat wordt beperkt door het voorgesteld besluit. Daarnaast kan de onduidelijkheid van de regels leiden tot het gedwongen 'omturnen' van bouwwerken tot stallingsplaatsen, omdat uw College deze bouwwerken mogelijk kwalificeert als stallingsplaatsen. Dit zijn stevige inbreuken op de rechten van de omwonenden.

Verder leiden de regels omtrent de bewonersvergunningen tot de ingrijpende situatie dat huishoudens met meer dan twee voertuigen deze plots niet meer bij de woning kunnen plaatsen. Sterker nog, gezien het besluit zich uitstrekt over geheel Amsterdam-Zuidoost, zullen deze bewoners de voertuigen in het geheel niet meer in de buurt kunnen plaatsen, tenzij daarvoor grote geldbedragen worden uitgetrokken. Dit bevat een groot nadeel voor de huishoudens en bewoners van de wijk Geerdinkhof.

Tegenover deze zwaarwegende belangen van de bewoners staat echter, zoals meerdere malen aangeduid, géén daadwerkelijk objectief toetsbaar doel. Er is geen daadwerkelijke objectieve vaststelling van parkeeroverlast. Hierdoor ontstaat de situatie dat een, voor de bewoners ingrijpende, maatregel wordt genomen terwijl onduidelijk is of dit bijdraagt aan het oplossen van een - niet nader en niet toetsbaar onderbouwd - probleem. Daarom acht de Vereniging sprake van een onevenwichtig, en derhalve onevenredig besluit.

De Vereniging acht dit eens te meer het geval nu de proportionaliteit van de regels omtrent de bewonersvergunning valt te betwisten. De regels welke de voorgestelde aanwijzing tot betaald parkeergebied behelzen, leiden in diens huidige vorm immers tot het ingrijpende gevolg dat de huishoudens met twee of meer auto's zwaar worden geraakt door financiële lasten voortkomend uit het betaald parkeren of zijn veroordeeld tot parkeren op grote afstand van de woning.

3. VERZOEK

Gelet op bovenstaande argumentatie verzoekt de Vereniging uw College:

- Amsterdam-Zuidoost, althans het gebied van de wijk Geerdinkhof te Amsterdam, niet te reguleren middels betaald parkeren;
- indien uw College niet wenst mee te gaan in het eerste verzoek; de regels omtrent de bewonersvergunning te herzien zodat de huidige positie van de bewoners wordt gehandhaafd en onduidelijkheden worden weggenomen.

Gemachtigde,

B.W.M. van Hoof
advocaat